

mellem en Egns Skoler, at de Lærere, som havde udarbejdet Foredrag i en eller anden Retning kunde holde de samme Foredrag i flere Aftenskoler. Man vilde derved gøre Undervisningen livlig, tiltrækkende og sikkert kunne samle endnu flere Elever om den, end man kan i Øjeblikket, Saadan kunde jeg ogsaa ønske, at der blev sat en Præmie for Elevernes Deltagelse i denne Undervisning, saaledes at de Elever, som havde deltaget i Aftenskoleundervisningen, naar alle andre Forhold stode lige, havde fortrinnsvis Adgang til at faa den Understøttelse, som Staten giver til Folkehøjskolerne. Det vilde jo opmuntre Eleverne til at søge denne Undervisning, og jeg tror ogsaa, det vilde bidrage til, at denne Undervisning vilde blive endnu fyldigere, endnu mere omfattende i vort Land, end den er i dette Øjeblik. Jeg vil paa det bedste anbefale denne Bevilling. Det gør mig ondt, at Regeringspartiet, som jo har alt i sin Haand og i sin Varetægt i dette Land, er gaaet imod denne Sag, og jeg maa sige, at jeg forstaar ikke de Grunde, som have været bevægende for det i den Henseende.

Endvidere have vi fra Socialdemokratiets Side foreslaaet at forhøje Bevillingerne til Aftenskolerne i Købstæderne meget betydeligt, med 31,000 Kr. Ja, der staar nu optørt et lille Beløb af 1,000 Kr., men det er jo dog meget ringe. Ganske vist er det kalkulatorisk, saaledes at det kan overskrides. Det, som jeg særlig kunde ønske, er, at denne Bevilling skulde omfatte Aftenskoleundervisningen i København. Det er saaledes, at den By, der er gaaet i Spidsen paa dette Omraade, den By, der har indført en virkelig rationel Undervisning, det er København, og det er ogsaa Københavns Kommune, der har forstaaet at samle en talrig Ungdom om denne Undervisning. Vi have den Glæde, at 27—2800 unge Mennesker i en Alder af 14—20 Aar af begge Køn samles til denne Undervisning til forskellige Fag. Kommunen bringer selv betydelige Ofre i den Anledning. Saaledes er der paa vort Budget i Aar foreslaaet 62,000 Kr. dertil. Jeg mener, at København har samme Ret til at faa Del i de Bevillinger, der gives i dette Øjemed, som enhver anden Kommune, og derfor er det, vi have foreslaaet, at Bevillingen sættes op med 31,000 Kr., saaledes at Københavns Kommune herigenem vil kunne faa Halvdelen af sine Udgifter refunderet af Statskassen.

Dernæst skal jeg gøre nogle Bemærkninger om Tandplejen paa vore Seminarier.

Det viser sig, at Seminarieelevernes saavel som andre Menneskers Tænder i dette Land ere i en meget slet Forfatning. Paa Skaarups Seminarium, hvor en Læge havde undersøgt Elevernes Tænder, viste det sig, at af 79 Elever havde ikke en eneste en hel og uskadt Tandrække. Ja, det er jo trist, at Ungdommen allerede saa tidligt har sine Tænder ødelagte, og det er jo for en stor Del Ligeegyldighed, der er Skyld i det. Ukyndighed i, hvordan Mennesket skal bevare og pleje sine Tænder. Derfor anser jeg det for meget heldigt, at der indføres Undervisning i Tandhygiejne paa vore Seminarier, naturligvis først og fremmest for at bevare Elevernes Tænder, men ogsaa Lærernes, der jo maaske have mere Brug for deres Tænder end andre Mennesker, idet de hos dem ikke alene gøre Nytte i Fordøjelsens Tjeneste, men det ogsaa for en Mand, der skal bruge Munden saa meget og tale saa meget som en Lærer, netop er af Vigtighed at have sin Tandrække uskadt. Derfor anser jeg det for meget heldigt, at et saadant Fag bliver indført, men jeg synes ikke, der er nogen Mening i at indføre det alene paa vore Statsseminarier. For, som jeg sagde før, det er ikke alene for Lærernes eller visse enkelte Elevers Skyld, at Faget skal indføres. Naar det er vigtigt, at disse skulle sættes ind i Tandhygiejens Betydning, er det ogsaa af Vigtighed, at samtlige Seminarieelever blive satte ind deri. Og nu er jo Forholdet det, at de allerfleste, vist omtrent $\frac{3}{4}$ af de Elever, som gaa ud fra Seminarierne, komme fra Privatseminarierne, og derfor mener jeg, at denne Undervisning i Tandhygiejne bør for Sagens Skyld ogsaa indføres i de private Seminarier, og at Staten altsaa bør yde det samme Tilskud i dette Øjemed til vore private Seminarier, som den giver til sine egne fire Statsseminarier.

Ligeledes forundrer det mig at se paa dette Aars Finanslovf, at der foreslaas bevilget 110 Kr. til et Menneskeskelet paa Skaarups Seminarium. Det er, synes jeg, betegnende, at Staten har et Seminarium, der ikke en Gang er i Besiddelse af et saadant Undervisningsmateriel som et Menneskeskelet. Eleverne skulle undervises om Menneskets Bygning og skulde jo have denne Undervisning saaledes, at de ere i Stand til at gøre den frugtbringende omkring i Skolerne blandt Befolkningen, og dog kan et Seminarium være saa tarveligt udstyret, at det ikke ejer en saa nyttig Undervisningsgenstand som et Menneskeskelet! Da jeg saa det i Anmærkningerne,